

Se on moro taas

Niin rupes talvi taas pakkaan päälle tai en mäa vaan ymmärrä mitä se pakkaa. Pakkaako se syksyn kampeet johonkin kapsäkkiin vai mitä se touhuua.

Ei sen pualeen, kyllä noi kaikki vuolenajat on niin hianoja varsinkin täällä Länkelmäjellä.

Tännäänkin mäa olen seissy tumput suorana mettässä ja kattellu kun haavasta puttoo lehlet maahan. Tota luannon kiertokulkua oon mennä suvena tarkkailtu tavallista enemmän. Mää katos kävin kevväällä poppamiehellä ja se vahtas tiatokonneltaan mun verikokkeitten tuloksia ja välillä mittaili ulkosta olemustani. Ei sen pualeen on siinä mitä mittailla. Ja sitten se sano mulle ,et olis korkee aika alkaa tehlä jottain tolle kunnolle. Lähtee vaikka lenkille. Vielä se tivas tota mun makkeen syäntiä ja mä naama punasena tunnustin et kahveen kanssa uppoo jokunen pulla ja surruun auttaa keissalevy. Kyllä se varmaan aatteli et on tolla ihmisellä ollu mahlottoman paljon suruja.

Niin mä olen sitten laittanu miltei joka päivä tossua toisen etteen vaikka välillä olen aatellu et mitähän noi naapurit oikein aattelee. Kai ne ihmettelee mun patsastelua ja tuumailevat et oliskohan tonkin akan parree olla vaan kotonaan töitä tekemässä. Ylleensä mäa olen valinnu jonkun mukavan mettäpolun. Ja tiäläkkös sieltä errään polun varrelta löyty vanha ruasteinen anklia. Musta se oli tosi hiano ja heti alko pääkoppa raksuttaa et mitähän sekin tilhi oli nähny. Sitä ankliaa kutsuttin myäs tilheks. Äitemuaria oli viety sillä kauppaan nappu tuutien ja viikolla oli suunnattu mettälaanille ropsin tekkoon.

Mut lauantaiehtona poijaat oli puleerannu ittensä kuntoon ja vetäneet vähän pylkreemiä tukkaan ja laittaneet ankliaan nokan tanssilavan suuntaan. Siellä lavalla oli tanssiteltu pönkkähammeisia likkoja, kuiskittu niilen korviin mahlottomia juttuja joissa ei ollu pualiakaan perrää. Ja kai sitä jokunen likka ekykin poikien kyytiin tanssi-illan lopuks. Niin ja senkin mäa tiälän varmaks, et poijaat huristivat usseemman kerran tota jäämeren tiätä ja tielän senkin et siällä oli myäs muita kulkijoita.

Siitä jäämeren tiästä ja sen kulkijoista mäa aattelin kertoo seuraavan kerran kun nää meilän seuran jutut on niinkun pääjuttuja. Mutta sen verran voin paljastaa, että sillä tiällä kulkijoilla oli ylleensä kamala jano.

Ja siellä mettässä tuli vielä mieleen miten Längelmäki-seura on toiminut kesän mittaan.

Ensin keväällä valittiin Pellavatyttö, Uusitalon Salla Attilasta. Julkistus oli Vappujuhlassa, ja kesän mittaan Salla sitten oli mukana useissa tapahtumissa.

Hautausmaakierros toteuttiin tänä vuonna Uudella hautausmaalla, lisäksi oli avoinna kirkko ja kirkkomuseo sekä viljamakasiini.

Juhannusta vastaanotettiin Länkipohjan kesätorilla, teemana ”Haluatko längelmäkeläiseksi?”

Museo oli auki viikon verran, ja Vestaritkin siellä järjestettiin, ne eivät tosin tänä vuonna hyvistä esiintyjistä huolimatta vetäneet yleisöä.

Längelmäen historia III hintaa on alennettu, sen saa nyt ostaa 30 eurolla, tutusti Kylätilalta tai Symppliksestä, tai Maiviassa pidettävästä Längelmäen Joululahjatalo-tapahtumasta 14-15.12.

Jos jäsenmaksu on vielä maksamatta, vielä ei ole myöhäistä, näillä tiedoilla onnistuu:

Tilinumero	FI16 4511 1020 0114 92
Maksun saaja	Längelmäki-Seura ry
Määrä	10,00 euroa

Längelmäki-seuran johtokunta toivottaa kaikille Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta 2020!